

SOCIALIST

ZA PLEBISCITNO OZEMLJE

IZDAJATELJ: Eksekutiva socialno-demokratskega razredno zavednega delavstva na Koroškem. — Uredništvo in upravnništvo v Velikovcu. — Izhaja enkrat na teden.

Boj za Korotan.

Še en teden in na Koroškem bo padla odločitev.

Mi sovražimo vsak nacjonalizem, zlasti pa še nacjonalistično zagrizenost, ker vemo, da vodi ona le v sovraštvo in vojne. Držimo se načela: vsakemu svoje in bodimo prijatelji.

S tega stališča gledamo tudi na predstojeci plebiscit na Koroškem, ki bo za tamkajšnje ljudstvo dalekosežnega pomena odločilen morda za vso dogledno bodočnost.

Naš list se doslej s tem plebiscitom ni pečal, ker tudi povoda nismo imeli za to. Menili smo, da je najbolje, če se koroško ljudstvo mirno in trezno ter brez pritiska izreče za državo v kateri misli v bodoče živeti najbolje.

Dogodki zadnjih dni nam pa kažejo, da tudi mi ne smemo več molčati, odkar se je pritepla na Koroško neka ententna komisija, to je zastopnica najhujših zapadnoevropskih kapitalističnih izžemalcev, je tam vse narobe. Vsa nemškutarska barbarija podkupljena s šnopsom in denarjem je začela dvigati glave in vgnjati najhujše nasilnosti nad našim slovenskim ljudstvom.

Od pamtiveka je bila naša ta zemlja, še več, naša je bila vsa Koroška in le zločinski ponemčevalni politiki Habsburžanov se imamo zahvaliti, da so nam ponemčili severno Koroško. Celovška gospoda bogato podpirana od nemških grofov in baronov po južni Koroški je napenjala tudi vsa moči, da nam bi iztrgala še južno Koroško. Ni nam dala šol, na kolodvoru so te zaprli, če si zahteval vozni listek v materinščini itd.

To divjanje nemškega terorja in šovinizma je prekinil prevrat. Premagana in poteptana Avstrija je bila naenkrat brez moči in mi smo zasedli, kar je bilo našega. Kmalu so pa prišli Avstriji zopet do sape in do korajžja. Na mirovni konferenci so dosegli, da se vrši na južnem Koroškem plebiscit, pri katerem naj se ljudstvo samo izjavi, v katero državo hoče, v Avstrijo ali v Jugoslavijo. Glasovalno ozemlje se razdeli v dve coni, v severno, ki je po večini nemška in v južno, ki je popolnoma slovenska od pantiveka.

Za nas je bil ves položaj jasen. Niti malo nismo dvomili, da se bo južna glasovalna cona izrekla kakor en mož za Jugoslavijo, zato se tudi v te spore in v agitacijo nismo vtikali. Na tistem smo celo upali, da se izreče za Jugoslavijo severna cona čeprav je po večini nemška.

To je tudi umljivo, kajti Avstrija je danes morda najslabša država v vsej Evropi. Zadolžena je do grla in na glavo odpade samo državnih dolgov skoro desetkrat več nego v Jugoslaviji. To se pa še vedno slabša, kajti na Dunaju tiskajo v svojem obupu noč in dan bankovce in si mislijo naj bo kar bo, drugega izhoda itak ni. Avstrija mora uvažati prav vse, izvažati pa ne more iz države ničesar, ker ničesar nima. Njena industrija je dobivala preje surovine iz Češke, Poljske in Jugoslavije, danes stoji vse in na tisoče delavnega ljudstva strada brez posla. Živil nima, ker vse njeno polje-

dejstvo ne pridela živil niti za dva meseca. Z eno besedo, Avstrija je gospodarsko popolnoma na tleh in niti Bog je ne reši, zato išče tudi na vse kriplje prijateljstva sosednjimi državami. Posebno rada bi se združila z Nemčijo, kar ji pa antanta ne dopusti. Torej ni izhoda zanj in to gospodarsko stanje Avstrije bo čutilo avstrijsko prebivalstvo že v par letih, ko se bo moralo trumoma seliti v Ameriko in drugam.

Pa tudi politični položaj Avstrije ni rožnat. Jugoslavija je za enkrat še kraljestvo v katerem pa vedno bolj prodira republikanska misel, ki bo v dogledni bodočnosti tudi zmagala in mirno bomo prešli iz parlamentarne monarhije v republiko. Klerikalizem je le v Sloveniji precej razvit, v ostali Jugoslaviji ga pa sploh ni. Dani so pri nas prav vsi predpogoji, da se razvijemo mirnim potom v pravo demokratsko državo, kjer bo res odločevala ljudska volja. Pa pogledjmo v Avstrijo. Tam sta dve stranki, ki sta enako močni, to sta socialistična in klerikalna. Socialisti hočejo republiko in združitev z Nemčijo klerikalci bi pa radi pripeljali nazaj na prestol Habsburžane. Med obema strankama boj vedno bolj narašča, država stoji v tem oziru pred težkimi časi in kdo ve, kakšen bo konec. Klerikalizem vlada v Avstriji po kmetih, zato so v Avstriji socialisti skoro brez moči, ker se beje, da jim ne bi klerikalno kmetstvo prebivalstvo ustavilo dovoza živil. Človeku se skoro zdi, da imamo pričakovati kmalu državni prevrat v Jugoslaviji in v Avstriji. V Jugoslaviji bo nastala demokratska republika, v Avstriji pa klerikalna habsburška monarhija.

To so torej v kratkem razlogi, vsled katerih smo upali, da se bo izjavila za Jugoslavijo celo severna nemška glasovalna cona, če bi se vršilo glasovanje preudarno, brez hujskanja in brez pritiska.

Vse pa kaže, da je izučila vojna nemške Avstrije še premalo, kajti njim še vedno ne gre v glavo, da so beraška država, ampak hočejo biti nekdanji „Herrenvolk“, za katere naj garajo drugi narodi. Zato postajajo na Koroškem zadnje čase tudi skrajno nesramni in hočejo s terorjem prisiliti agrarno slovensko večino, da bi se izjavila za avstrijsko beračijo. Razmere na Koroškem postajajo zadnje čase take, da treznemu človeku že presedajo do skrajnosti. In tega je največ kriva nepravilna plebiscitna komisija, ki postopa skrajno krivično v prilog Nemcev in nemškutarjev.

Mi obsojamo to divjanje nacjonalne zagrizenosti in upamo, da se trezni ljudje ne bodo dali vplivati od nje. Pričakujemo, da bodo glasovali vsi Slovenci kakor en mož za Jugoslavijo, ker jim tako velevala njihova gospodarska korist in pa dolžnost do materinega jezika. Ona peščica Nemcev, ki res misli, da ji bo v Avstriji bolje, naj pa svobodno glasuje za Avstrijo in mir besedi. Tega nacjonalnega sovraštva in pobijanja mora biti konec.

Razširjajte „Socialista“!

Koroški plebiscit in iredenta.

Nikdar nisem mislil, da bodo koroški socialni demokratje onkraj Drave tako grešili kakor so. Vdali so se z vso svojo agitacijsko pridnostjo nemškim šovinistom; služijo z vso svojo agilnostjo raznim nacjonalističnim fabrikantom, veleposestnikom in koroškim grofom, ki so nekdanj izžemali pridne roke slovenskega delavca-trpina. Celovski socialni demokratje so celo začeli izdajati list v agitačne svrhe za koroški plebiscit z nazivom „Sozial-demokratische Mitteilungen für das Abstimmungsgebiet“.

Vprašujemo, kje so ostala naša načela, kajti socialisti so se vdinjali v službo fabrikanta Ogrisa, ki je boroveljske puškarje do skrajnosti izžemal in ki je imel vse te ljudi, ki so se v potu svojega obraza v svojih majhnih domovih zanj trudili, v materijelni odvisnosti: to je tistemu Ogrisu, avstrijskemu velepatrijotu, ki je znal dati zadnji vinar puškarske zadruga v Borovljah za vojno posojilo, tako, da ta zadruga po preobratu ni imela niti vinarja gotovine. To je oni Ogris, ki je nahujskal in organiziral boroveljski proletarijat v „Abwehrkompanije“, sam pa se je, ko je zagledal prvega Srba pod Ljubeljem, s posebnim vlakom odpeljal v Celovec in je prepustil proletarijat svoji usodi.

V prvi številki „Sozialdemokratische Mitteilungen“ čitamo na prvem mestu oklic, ki je naslovljen na delovno ljudstvo plebiscitnega ozemlja, v katerem pozivlja deželno socialno demokratsko vodstvo za Koroško, da naj delavci v plebiscitnem ozemlju glasujejo svobodno. — Toda iz drugih člankov pa vidimo, kako hlapčevsko nemškega nacjonalizma je vse delo celovških socialnih demokratov. S. Gröger pravi:

„Nemška Avstrija je svobodna republika, v kateri ljudstvo samo vlada.“

Mi pa povemo s. Grögerju, da je tudi Francija svobodna republika, ali na Francoskem vlada kapitalizem in to ne le Francosko, ampak skoro celo Evropo. Tudi v Avstriji danes ne vlada ljudstvo, temveč kapitalizem s krščanskimi socialci na čelu. Avstrija je podobna danes lepemu dekletu, ki je v svilnati obleki, pa skrajno tuberkulozno, tako izgledajo tudi socialne reforme v Avstriji. — Jugoslavija pa je mogočen in življenja poln orjak, ki je še v prteni in v strgani obleki. Ali ravno socialna demokracija bo oni, ki bo dal Jugoslaviji novo obleko.

S. Gröger se jezi nad kraljem Petrom češ, da nam on ukazuje. S. Gröger najbrž ne pozna srbske dinastije in njenih pravic ter državne ustave, ker sicer bi tega ne izustil. Nam, s. Gröger, kralj Peter ne dela prav nobene preglavice, ker brez državnega zbora ne sme prav ničesar ukreniti.

Celovski socialisti so postali navadni hlapci nemških nacjonalistov. To pribijemo še enkrat, kajti v svojih „Mitteilungen“ lažejo na ljubo nemškemu kapitalistom in nemškemu grofom.

S. Gröger naj ve, da je bila zibelka slovsanske demokracije ravno na Koroškem v „Zollfeldu“ in da so nam jo pokopali nemški plemiči. Tudi nemško demokracijo poznamo in sicer prav dobro: ona se pričinja že v hlevu tam

je že razloček med „Oberknechtom“ in „Unter-
knechtom“, česar mi Slovani nismo poznali
nikdar.

Sedaj, in ravno sedaj se nam nudi prilika,
da si izkopljemo ono zlato zibelko slovanske
demokracije, ki so nam jo leta 1651. nemški
plemiči pokopali na Gosposvetskem polju. In
zadnji vojvodski kmet, slep in reven, kojega
posestvo so prodali nemškim plemičem in ki
je moral iti v Celovec; ta kmetič bo vstal iz
groba ob posledicah tega plebiscitnega glasova-
vanja in se bo vrnil nazaj na svoje posestvo.
Mi slovenski socialisti razumemo, zakaj se je
koroškimi grofom posrečilo celovške socialne
demokrate vpreči v svoj agitacijski voz, kajti
grofje jih rabijo tudi ker se boje naše agrarne
reformе.

Rekli smo že: roke proč od plebiscita! In
to smo povedali iz dveh razlogov, namreč:

Prvič, ker je plebiscit delo nacionalistov
in drugič, ker smo slovenski socialisti prepri-
čani, da živi v plebiscitnem ozemlju ogromna
večina Slovencev in ker hočemo, kar je tudi
naše načelo, da socialni demokrati ene na-
rodnosti žive skupno in se skupno kulturno
razvijajo.

Mi se ne bojimo slovenskega klerikalizma,
dasi pravi s. Gröger, da se ga je treba bati.
Ravno to, da slovenski klerikalizem z vsemi
štirim tolče okrog sebe, nam je dokaz, da mu
je pričela teči voda v grlo. S. Gröger pa naj
se raje zanima za avstrijski klerikalizem, ki
drži pred avstrijskim proletarijatom krušno
košaro v škripcih.

Govorili bomo o plebiscitu, dasi smo hoteli
molčati, govorili bomo o njem, ker ste nas
izzvali, in povedali bomo vse, kar bo treba,
da koroški proletarijat izve: pravili pa bomo
golo resnico in navajali gola dejstva.

Koroški, posebno celovški socialni demo-
kratje hočejo ljudstvu v plebiscitnem ozemlju
dopovedati, da mora že iz gospodarskih raz-
logov glasovati za Nemško Avstrijo. Iz kakšnih
gospodarskih razlogov pa? Celovec je bil vedno
mrtev, imel je le ime „deželno mesto“. Iz
tega imena so se pa ljudje, ki nekoliko ce-
lovške razmere poznajo, samo norčevali in
pravili so: „Klagenfurt bei Villach“. Nemci so
tako govorili!

Mi smo že povedali, da Avstrija sama ni
zmožna obstoja; vi sami pa pišete, da pride
v Avstriji na 15 ljudi en uradnik. Ali hočete
tudi slovenske kmete v Rožu in Junski dolini
tako kot one v Avstriji razdeliti? Ne mislite,
da vam bodo pomagali one milijarde dolgov,
ki jih ima Avstrija, plačevati slovenski kmetje
iz Roža, Labudske in Junske doline, ali pa
industrijski delavec iz Borovelj in Bistrice!
Mislimo, da se bosta koroški kmet in indu-
strijski delavec že prej premislila, preden bosta
glasovala za Nemško Avstrijo.

Grögerju je jugoslovanski militarizem na
poti. Nam tudi. Ali o tem vsem bomo še od-
ločevali, ko se vsedemo v konstituentni skupaj!
Zakaj pa Grögerju italijanski militarizem in
italijanski batalijoni niso prav nič na poti in
zakaj jih celovški socialisti nikjer ne omenjajo
in ne protestirajo proti njim?

Mi smo strogi nasprotniki vsakega milita-
rizma in koroški kmet ter delavec bosta o tem,
kako je bilo naše vojaštvo na Koroškem po-
trebno, šele sodila. Koroškega kajžarja je „Volks-
wehr“ le okradla. Tu navajam le dva slučaja,
pri katerih sem bil sam navzoč. V Svečah so
me prišli kmetje prositi, da naj interveniram
pri vladi v Ljubljani, da pošlje srbske vojake.
„Volkswehr“ jim je namreč ukradla vso živino
in sploh vse, kar ji je prišlo pod roko. Pod
Ljubeljem pa so revnemu delavcu, ki je bival
tam s svojo materjo, ukradli vse, kar je imel.
Enako tudi materi. Boroveljskim milijonarjem
alla Ogris se seveda ni ničesar premaknilo.
Saj je bilo tako odrejeno! Šele iz teh ozirov
je bilo potrebno vojaštvo.

Mi slovenski socialisti odklanjamo vsako
odgovornost, ki bi nas vsled agitacije ce-
lovških socialistov v plebiscitnem ozemlju
mogoče zadela. Dunajska socialna demokra-
cija ni nikdar poznala deželnega patriotizma,
kakor ga tudi mi ne poznamo. Mi hočemo —
kot že omenjeno — le, da narodi skupno žive
in da se s tem prepreči vsak iredentizem.

Zato svetujemo slovenskemu proletarijatu,
da glasuje za Jugoslavijo, ker vemo, da ima
v plebiscitnem ozemlju večino, kar tudi Gröger
sam priznava. Ignacij Mihevc.

Novice.

Trgovska pogodba. Jugoslavija odpošlje Nem.
Avstriji 65 tisoč ton žita, 150 tisoč ton koruze
in 10 tisoč ton ječmena in drugih živil. Pa naj
še kdo reče, da Nemška Avstrija ne strada in
tupi pomanjkanja.

Beda v Nemški Avstriji. Ker se nahaja pre-
bivalstvo avstrijske republike v velikih stiskah
glede prehrane, so Argentinija, Danska, Nizozem-
ska, Norveška, Švedska, Anglija in Zedinjene
države obljubile Avstriji pomoč ter ji dovolile
kredit v skupnem znesku 172 milijonov dolarjev
za nakup živilskih potrebščin in sirovin.
Anglija je dala na razpolago tonažo, do se pre-
pelje argentinska koruza v Avstrijo; Švica bo
dobavila kondenzirano mleko, a pozneje tudi ži-
vino in sir. Zadnje dni se je v Avstriji nepriča-
kovano znižala kofa moke za osebo na polovico,
tako da pride sedaj na osebo in feden samo
četrt kilograma fine moke in tri osminke kilo-
grama koruznega zdroba. Avstrijsko ljudstvo je
obsojeno na lakoto.

Štrajk zdravnikov na Dunaju. S 1. oktobrom
so začeli dunajski zdravniki štrajkati radi slabih
plač pri bolniških blagajnah. Bolnike-delavce
bodo sprejemali le kot privatne bolnike proti
plačilu. Tako se rešuje socialna reforma v tako
hvalisani avstrijski republiki. Delavstvu ne pri-
voščijo niti zdravniške oskrbe posebno pa na
Dunaju, ki je že itak izpostavljeno stradanju.

Celovški sodrugi ne bodo glasovali. Pametni
celovški sodrugi so sklenili, da se ne bodo ude-
ležili glasovanja. Pravijo, da za tako republiko,
kakor je Nemška Avstrija ni vredno se potego-
vati, ker jim ne nudi nič družega kakor beda in
brezposelnost; mnogo se jih je pa odločilo, da
bodo glasovali za Jugoslavijo, kjer jim ne bo
treba stradati in lačnim pohajati brez dela okrog.
Kakor se vidi bode v coni B izmed socialistov
glasoval sam Gröger za Nemško Avstrijo. Mi mu
ne želimo nič družega, kakor dober tek z nem-
škimi kapitalisti, baroni in grofi vred, katerim
bo pomagal zopet vpostaviti na prestol pijanega
cesarja Karola, ki že nestrpno čaka v Švici na
odhod. Živela internacionala Grögerjev, baronov,
grofov, generalov in Habsburžanov!

„Sozial-demokratische Mitteilungen“, tako je
naslov časopisu, ki ga izdaja, v surho propa-
gande za nemške kapitaliste, vodja soc.-demo-
kratov na Koroškem, gospod Gröger. Zlastno je
pač, da se ga razširja na način, ki ne dela
ugleda nemški soc.-dem. stranki. Širi se ga za-
jedno z drugimi umazanimi letaki tako, da se
človeku gabi to početje kompanjana grofov in
baronov g. Grögerja. Na vse zgodaj je vsa po-
krajina poplavljen s tem listom in z različnimi
letaki, ljudstvo se je temu že privadilo in rabi
ga le v straniščih. Ugled nemške soc.-dem. stranke
pada od dne do dne radi šovinističnega agita-
iranja njenih voditeljev v Celovcu. Mi se le ču-
dimo, da so Gröger & Comp. tako nizko padli.
Veseli nas, da smo jih spoznali. V prihodnji šte-
vilki se bomo podrobneje bavili s tem agita-
cijskim in s kapitalističnim denarjem podkupljenim
listom.

„Ob 11. uri“. Tako je naslov brošurici, ki jo
je spisal v agitatorične surhe rimsko-katoliški
župnik, renegač A. Križaj. Čudimo se le nemškimi
in nemškutarskim agitatorjem, ki agitirajo, da
je Slovenija en gros črna in da jo vladajo du-
hovniki; dočim so se tudi oni zatekli k duhov-
niku, da agitira za tako „profi farško“ in svo-
bodno(?) republiko. Značilno je to, kar piše ta
demoralizirani in moralično propadli duhovnik,
da niti z besedico ne omenja nemško-avstrijske
republike, ker je gotovo sam prepričan, da stoji
na zelo slabih nogah. Nasprotno pa rabi v tej
brošuri izraze kakor „tržaška in goriška faki-
naža“, s čemur se sam sebe karakterizira na
kakšen nivo je padel ta Kristov namestnik. Temu
farškemu lopovu bi svetovali, da bi obračal svojo
pozornost na otroke v guštanjski občini, ki zama-
niščejo svojega očeta in da bi se spomnil na gu-
štanjke gostilničorje, katerim dolguje precejšnje
svote na vinu izza časov njegovega pijančevanja
v Guštanju. V svoji brošuri piše na koncu „moral
sem dati duška svojemu prepričanju, ker me

osebno k vam ne pustijo...“ Mi vemo, da
odkar je plebiscitna komisija v Celovcu, se vsi,
še tako omadeževani vračajo, ker jih ista štiti,
toda župnik Križaj ima toliko lumparij na vesti,
da ga ni v stanu niti plebiscitna komisija v Ce-
lovcu vzeti v varstvo in v zaščito. Da je to bro-
šuro spisal v alkoholičnem stanju, nam priča
sama vsebina; toda pošena slovenska javnost,
še manje pa zavedno delavstvo se ne bode dalo
vplivati od pijanega, degeneriranega in moralično
popolnoma propalega rimsko-katoliškega duhov-
nika, kakor je prečastiti Križaj. Upamo, da smo
s tem janičarjem spregovorili prvo in zadnjo
besedo.

Višek šovinizma. 19. septembra je zabodel
neki nemčurski agitator v Malem Št. Vidu nad
Velikovcem sodruga Jurija Turko, ki se je mirno
vračal z dela domov. Rana je bila smrtonosna
in prepeljali so ga takoj v bolnišnico. Nemški
agitatorji se poslužujejo vseh dopustnih in nedo-
pustnih agitacijskih sredstev. Z umori in poboji
hočejo terorizirati slovensko ljudstvo. Za vse po-
dobne uboje in nasilstva nad delavstvom nosijo
odgovornost nemški kapitalisti in njih agitatorji.
Delavstvo, zapomni si to: že danes, pred odlo-
čitvijo ubijajo naše sodruge, kako bi jih šele
potem, če bi pripadala cona A nemškim grofom
in baronom. Z izdajcami delavstva bomo po-
šteno obračunali, naše organizacije se bodo mo-
rale izčistiti teh črnih in roparskih elementov,
za to bomo preskrbeli pravočasno. Delavstvo pa
ohrani mirno kri in disciplino, ne udaj se vabam
teh banditov in prodanih duš za par nemško-
avstrijskih kron. Naša solidarnost in disciplina
bodeta zmagali nad temi kapitalističnimi krea-
turami. Maščevonje ne izostane nad ubijalci
naših sodrugov-trpinov.

Socialist mora biti kot vojak v svoji stranki.

Naloga vsakega zavednega socialista je, da
zasleduje delovanje svoje stranke, da pozna vo-
ditelje, če gredo po poti, ki nas pelje do cilja.
Vedeti mora, kje si je že socializem kaj priboril,
ravnofako mora vedeti, kje še stoji ta v hudem
boju proti reakciji, proti izkoriščevalcem delov-
nega ljudstva. Sodrugi, ki stoje v tem brezupnem
boju, se jih ne sme zapustiti, ne smemo jih radi
tega mrziti in končno še agitirati proti njim in
to še po rodu in krvi ene in iste narodnosti.
Posebno na Koroškem se opaža med sodrugi, da
so zašli popolnoma na šovinistična pota. Po letakih
in raznih časopisih, ki jih izdaja nemška bur-
žoazija so se nekateri dali preslepiti, da jim celo
več verjamejo, kakor svojim lastnim časopisom.
Ali je to še socialist, ki se da zapeljati po ka-
pitalističnem časopisu? Ne! Ne in ne! Pa vendar
vse to se opaža na Koroškem v plebiscitnem
ozemlju. Nekateri slov. sodrugi hočejo biti pod
Nem. Avstrijo zato, ker so kot „socialisti“ re-
publikanci in ker v Nem. Avstriji ni več „črnih“
proti katerim se torej ni treba vojevati; lažem o
Jugoslaviji pa verjame. Taki sodrugi izdajajo vrste
proletarijata in dezertirajo na buržoazne limance.
Socialist-vojak pa vsprejme boj proti buržoaziji.

Agrarna reforma na pohodu.

„Uradni list“ deželne vlade za Slovenijo ob-
javlja uredbo, kako se morajo dati zemljišča ve-
leposestev v štiriletni zakup. Ministrstvo za agrarno
reformo je pooblaščen, da dotlej, dokler se de-
finitivno ne izvede razdelitev veleposestev, pre-
vzame v svojo upravo zemljišča, ki so vpisana
v katastralnih posestnih listih na ime velepo-
sestnikov in so razpoložna v namene agrarne
reformе, ter jih da začasno za štiri leta, t. j.
od 1. oktobra 1920 do 30. septembra 1924
v zakup osebam, navedenim v § 9 predhodnih
odredb, kmetijskim združnim organizacijam ali
skupinam interesentov agrarne reforme. Ta rok
se lahko podaljša, dokler zemljišče po zakoniti
poti ne preide v last zaupnikov.

Koroški grofi in baroni bodo gotovo zopet pro-
testirali, toda pomagalo jim ne bo nič, ker ukra-
dano zemljo bodo morali vrniti oropanemu ko-
roškemu kmetu in delavcu. Umljivo je, da bodo
z večjo vnemo agitirali za Nemško Avstrijo. Slo-
vensko tlačeno in izkoriščano ljudstvo pa ve, da
z našo zmago pri glasovanju, bode prišlo v zo-
petno posest svoje zemlje in grofe zapodilo tja,
od koder so se priklafili.

Odgovorni urednik J. Macarol.
Tisk Ljudske Tiskarne v Mariboru.